

τὸ [Λευχο] / ¹⁹ ράκι. Ἀκομὴ ἀφήνω τοὺς μύλους μου τοὺς δύο καὶ τὸ περιβόλιν μου [καὶ τὸ] / ²⁰ μυλοθέσι εἰς τές Νύφες τῆς συμβίας μου ἕως τέλους ζωῆς της καὶ ἀν πε[ ] / ²¹ ὁ Θεός καὶ ζήσῃ τὸ παιδί μου νὰ τὸ ἔχῃ, εἰ δὲ καὶ ἀποτύχοντές του χωρὶς σαρκικὴν κλη / ²² ρονομίαν νὰ μείνουν διὰ τὴν ψυχήν μου εἰς τὸν "Αγιον Νικόλαον εἰς τές Ν[ύφες] / ²³ σὺν τὰ τὸ τέλος τους. Ἀφήνω διὰ τὴν ψυχήν μου εἰς τὸν "Αγιον Νικόλαον εἰς τές Νύφες ἐ / ²⁴ ναν βουτζὶ μετρῶν ε' καὶ νὰ τὸ γεμίζῃ ἡ γυναικα μου τὸ κατ' ἔτος ἕως τέλους ζωῆς της νὰ τὸ [ ] / ²⁵ εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἅγιου διὰ τὴν ψυχήν μου. Ἀφήνω εἰς τὸν "Αγιον Θεόδωρον εἰς τὴν λίμνην ἄλογον ἐ / ²⁶ να ἀρσενικὸν νὰ τὸ ἔχῃ ὁ καλόγερος διὰ τὴν ψυχήν μου. Ἀφήνω τοῦ ἀνεψιοῦ μου τοῦ [Πε] / ²⁷ τρούτζου τὸ μερδικόν μ(ου) ἀπὸ τὲς ἐλές ὅποὺ ἔχω μὲ τὸν πατέρα του. Ἀφήνω τῆς Μαρίας τοῦ Σ[ ] / ²⁸ αδᾶ κεντρωμάδα μία, ὅποια εἶναι ἔξω ἀπὸ τοῦ Μαρίτζα τὸ ἀμπέλι. Ἀκομὴ ἀφήνω διὰ ἐ / ²⁹ ἔιδόν μου εἰς τὸ ἔξόδιον, εἰς τὰς γ' καὶ θ' καὶ μ', ἔναν βουτζίν κρασὶν μετρῶν ιβ' [ ] / ³⁰ κρέα, ἐλάδι, κερίν καὶ σολδία εἰς τοὺς ίερεῖς τὸ ἀρκετόν. Ἀκομὴ ἀφήνω τὸ ἀμπέ[λι] / ³¹ όν μου εἰς τές Νύφες καὶ τὸ ὁσπίτιόν μου καὶ τὴν κουμεσαρία μου ὅλην καὶ ἐ / ³² τερά μου τρία ἄλογα, ἀποτύχοντές μου τῆς συμβίας μου ἕως τέλους ζωῆς της καὶ ἀν π[ ] / ³³ ὁ Θεός καὶ ζήσῃ τὸ παιδί μου νὰ τὰ ἔχῃ, εἰ δὲ καὶ ἀποτύχῃ του χωρὶς σαρκικὴν κληρονο[μί] / ³⁴ αν νὰ μέν(ουν) ὅλα εἰς τὸν "Αγιον Νικόλαον εἰς τές Νύμφες διὰ τὴν ψυχήν μου. Ἀ[κομὴ] / ³⁵ καὶ τὸ ἄλογον ὅποὺ ἐπούλησα διὰ τζέργα μία καὶ ἔτερα στάμενα νὰ εἶναι τοῦ ὁσπιτίου. Καὶ οὐ / ³⁶ τως ἐδιεταξάμην. Ἡ γὰρ παροῦσα μου διαθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ισχυρὸν καὶ βέ[βαιον] / ³⁷ κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἔξης. Υπὸ μαρτυρίας κὺρο Θεοδώρου Κοζόμο[ρου], / ³⁸ κύρο Μιχαήλ Μελιτᾶ καὶ κύρο Νικολάου Σκιαδᾶ. ζιδ'. Ἐ<γώ> παπα-Φίλιππος ὁ [Κατω] / ³⁹ ἴμερης νοτάριος παρακληθεὶς παρὰ τοῦ ἀνωθεν κύρο Νικολάου ἔγραψα.

388

Διαθήκη

φ. 102β'

II' Αστηρώθη βεβράνη δμοιαll

† ,αφε' ἡμέρᾳ στ' τοῦ Δεκεβρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος θ'. Δῆμος ὁ Βλάχος. Ἐγὼ οὖν ὁ εἰρημένος Δῆμος ὁ / ² Βλάχος ἐν ἀστενείᾳ δεινῇ περιπεσών, κοιτόμενος ἔσωθεν οἰκίας κύρο Νικο / ³ λάου Βασταρούχα ἐν τῷ χωρίῳ τῶν Καρουσάδων, πτοηθεὶς δὲ τὸ τοῦ θα / ⁴ νάτου ἀωρον τέλος, ποιῶ τὴν παροῦσα μου διαθήκην. Ἐν πρώτοις τὴν ψυ / ⁵ {ψυ}χήν μου ἀνατίθημι εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ τοῖς πᾶσι χριστιανοῖς συχώρησιν, / ⁶ ἡς δέομαι καὶ ἐγὼ τυχεῖν, εἴθ' οὕτως, ἀφήνω τῆς μάνας μου τῆς κυρα-Κιούρως / ⁷ τὸ ὁσπίτιόν μου τὸ ἡμισὸν νὰ τὸ ἔχῃ ἔξουσίαν της νὰ τὸ κάμη ώσάν θέλῃ / ⁸ καὶ τὸ ἔτερον ἡμισὸν τὸ ἀφήνω τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Κώστα.

‘Ακομή / 9 ἀφήνω τῶν τριῶν μου ἀδελφιῶν, τοῦ Νίκα, τοῦ Κώστα καὶ τοῦ Γκιώνη,
 τῶν / 10 τριῶν ἐξ ἵσου δουκάτα δέκα. ’Ακομή ἀφήνω τῆς μάνας μου δουκάτα / 11
 δεκαπέντε. ’Ακομή ἀφήνω δουκάτα ἔξι νὰ τὰ ἔξοδιάσουν εἰς τὴν / 12 θανήν μου καὶ
 δέκα δουκάτα νὰ μοῦ τὰ κάμουν λειτουργίας. ’Ακομή / 13 ἀφήνω τῆς θείας μου τῆς
 Κάλως δουκάτον ἔνα καὶ τῆς κυρα-Μαργαρίτας, / 14 συμβίας τοῦ κὺρος Νικολάου
 τοῦ Βασταρούχα, δουκάτον ἔνα διὰ τὴν ψυχήν μου. ’Ακομή / 15 ἀφήνω διὰ τὴν ψυ-
 χήν μου τῆς Στάμως, τῆς θυγατρὸς Νίκα τοῦ Κουσούλα, / 16 βουτζίν ἔνα τῆς βαρ-
 νάτζας μετρῶν η'. ’Ακομή ἀφήνω τοῦ Νίκα τοῦ ἀδελφοῦ / 17 μου βουτζία τρία.
 ’Ακομή ἀφήνω ὅλην μου τὴν κουμεσαρίαν τῆς / 18 μάνας μου καὶ ὅποιος τὴν ἥθε-
 λεν τρατάρει νὰ ἔχῃ σολδία ε' καὶ τὴν κα / 19 τάραν μου. ’Ακομή ἀφήνω τῆς μάνας
 μου σιτάρι μόδια δέκα καὶ κριθάρι / 20 μόδια ε', όποια τὰ ἔχω εἰς τὰ Γύρου, εἰς
 τοὺς Μαγουλάδες, τὸ σιτάρι. ’Ακομή / 21 εἰς τοὺς Καβαδάτες, εἰς τοῦ Κυριάκη τοῦ
 Λευχιμιάτη, σιτάρι μόδια γ' καὶ τὸ κριθάρι εἰς / 22 τοὺς Περουλάδες, εἰς τοῦ παπά
 κύρος Κώστα. ’Ακόμη ἀφήνω τοῦ ἀδελφοῦ μου / 23 τοῦ Κώστα τὸ ροῦχο μου καὶ τὸ
 καβάδι μου νὰ τὸ βάλουν μὲ ἐμένα. ’Ακομή / 24 καὶ τὸ τζιπούνι μου. ’Ακομή ἀφήνω
 τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Νίκα τὸ / 25 τζιπούνι όποὺ ἔχω εἰς τὸν μάστορα τοῦ Μακρυ-
 γεώργη τῆς Ράφταινας καὶ / 26 τὸ τζαγγέτο μου. ’Ακομή εἴ τι χρεολογήματα ἔχω εἰς
 τὰ ’Αγύρου τὰ / 27 ἀφήνω τοῦ Νίκα καὶ τοῦ Κώστα ἀπὸ τὸν Κυριάκην τὸν Λευ-
 χιμιάτην μαρ / 28 τζέλους ια', ἀπὸ τὸν ’Ιωάννην τὸν Προκουμέντη, μαρτζέλους γ',
 ἀπὸ / 29 τὸν Δημήτρην τὸν Σκουρπτζούπην, ἀπὸ τοὺς Γαρνάδες, ἄσπρα κ'. ’Ακομή
 ἔχω / 30 μὲ τὸν κύρος ’Ιωάννην τὸν Φαντῆ εἰς βλησίδι ἐγὼ δουκάτα ε' καὶ αὐτὸς δου-
 κάτα ε'. / 31 ’Ακομή μὲ τὸν Μιχαὴλ τὸν Γανάδιον καὶ μὲ τὸν ἀδελφόν μου τὸν Νίκα
 / 32 δουκάτα κ', όποια εἶναι ὅλα βλησίδι ἐδικόν μου, εἰς αὐτὰ ἀφήνω κουμέσον / 33
 τὸν κύρος Νικόλαον τὸν Βασταρούχα καὶ τὸν ἀδελφόν μου τὸν Νίκα νὰ τὰ / 34 διανο-
 μήσουν ὡς ἄνωθεν εἱρηκα. Καὶ εἴ τις ἥθελεν διασείσῃ τὴν μάνα μου / 35 νὰ ἔχῃ
 σολδία ε' καὶ τὴν κατάραν της καὶ οὐχὶ ἄλλον. Καὶ οὕτως ἐδιεταξάμην. // φ. 103α'/
 36 ’Η γάρ παροῦσα μου διαθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ίσχυρὸν καὶ βέβαι / 37 ον
 κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἔξης. ’Υπὸ μαρτυρίας κύρος Νικολά / 38 ου Βαστα-
 ρούχα, κύρος Σταμάτη Βοντιτζιάνου καὶ ’Αντωνίου Κορφιάτη. / 39 ’Ἐγὼ παπα-Φίλιπ-
 πος ὁ Κατωϊμέρης δουκικῆ καὶ αὐθεντικῆ ἡμῶν ἔξουσίᾳ τῶν Βενετιῶν / 40 νοτά-
 ριος παρακληθεὶς ἔγραψα.

† , αφε' ἡμέρᾳ η' τοῦ Δεκεβρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνιος θ'. Κυρα-Θεοδώρα ἡ Καρ-
 βούναινα καὶ ὁ νίος αὐτῆς κύρος Μιχάλης ἀπὸ χωρίον τῶν Περ / 2 λεψιμάδων, σω-
 ματικῶς παρὼν ὡμολόγησ[εν]ιαντι καὶ εἶπον, ὅτι ἐπώλησαν καὶ σωματικῶς διὰ / 3

